

می دونین می خوام چی کار کنم؛ می خوام همون بلایی رو که پدر صلواتی سر زائرای مناطق جنگی آورده بود سرتون بیارم.
حالا صبر کین. می دونین چی بوده؟ وقتی اسمتونم فراموش کردین بهتون می گم!... حالا می بینیم.

*
سوار اتوبوس نشده بود؛ سلامتی دشمنای صهیونیز صلوات!
اللهم صل...

دستان، و دشمنان آمریکا صلوات بفرستند!

اینا هم خوب متوجه نشده بودند و شل جواب داده بودند.

- شهدا برای صلوات رفند، به خاطر اهل بیت، به خاطر ما...

هیچی، دو دقیقه روایت‌گری کرده بود و درباره شهدا گفته بود پنج دقیقه صلوات گرفته بود. یه روز که خونه یکی از همون
زائرها دعوت شده بود می گفت: تا در و باز کرد و تا چشمش خورد به من، سلام نداده بلند گفت: اللهم صل...

- اول سلام، بعد صلوات.

حاجی مگه یاد رفته چه بلایی سر ما آوردی بعد این که اون همه صلوات فرستادیم تازه شروع کردی:

- از این بعد یاد منطقه افتادین چی کار می کنین؟!

اللهم صل...

مسئول کاروان رو دیدین...؟!

اللهم صل...

هر وقت منو دیدین...؟!

اللهم صل...

همدیگرو...؟ اللهم صل...

...

- حاجی الان سه ماهه از اون ماجرا می گذرد ولی هنوزم بجهام صبح که برای مدرسه پا می شه تا منو می بینه قبل سلام
بلند می گه: اللهم صل علی محمد و آل محمد.

*
کجا؟! هنوز تمام نشده تازه کار من شروع شده!

هر وقت بهستون ایستگاه صلواتی رسیدین چی کار می کنین؟!

اللهم...

هر وقت اسم امام زمان عجل الله تعالی فرجه رو شنیدین...؟! اللهم...

هر وقت مجله دیدار رو دیدین...؟! اللهم...

هر وقت همدیگرو...؟! اللهم...

راستی خودتو تو آینه دیدی؟!

اللهم صل علی محمد و آل محمد

ایستگاه صلواتی

علی قهرمانی

اول صلوت بعده...

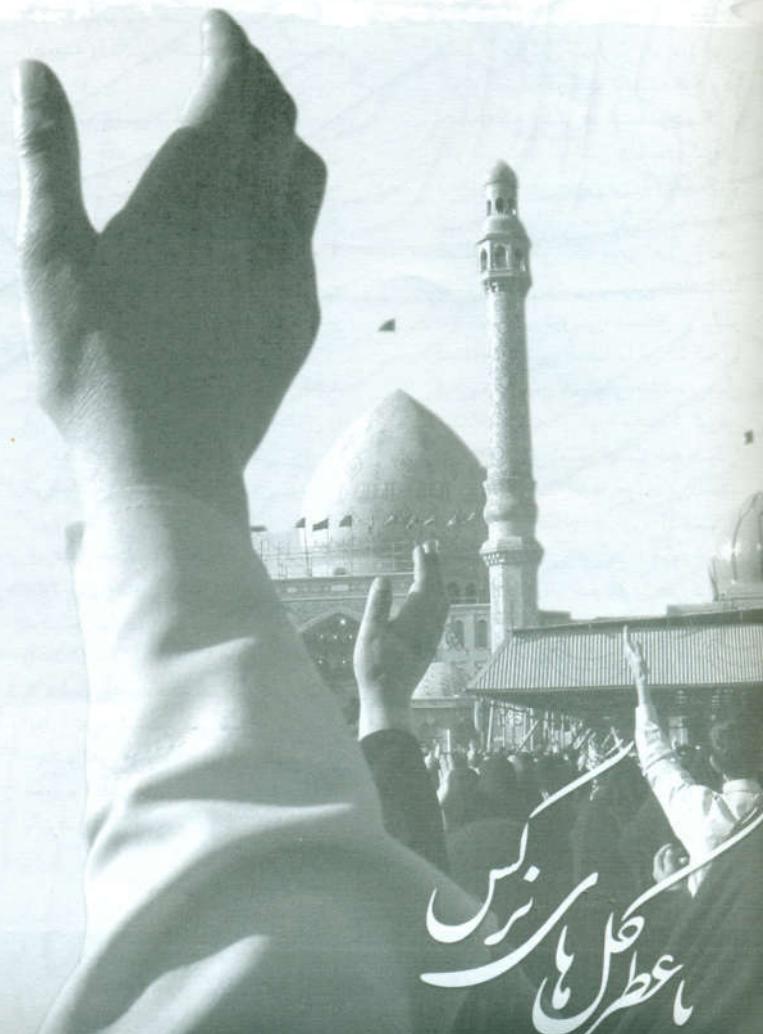
... تادست هابرای یافتندش قدبکشند

رقیه ندیری

و خداوند گنجی را در فراسوی زمین پنهان کرد تا دستها برای یافتنش قد بکشند و
نگاهها لایههای هستی را بکاوند، گنجی که در کائنات جریان دارد.
گنجی که نامش با باران نازل می شود تا قشنگی خاک و خاکنشینان را فرو بنشاند.
و باد مسخر او است آن گاه که نسیم می شود و بوی پیراهن یوسف از آن می تراود.
نامش پس زمینه آفتاب است تا حرارتش از سرمای زمستان بی حوصله بگذربم و آب و آینه
را در آغاز فصل پنجم تحولی بگیریم.

می گویند این گنج در منتهی الیه خوان هفتم جست و جو جای دارد، آن جا که خضر آب نوشید.
راه بیت المقدس به او می رسد و قلههای آلب و البرز و کلیمانچارو او در خود ثبت کرده اند.
رد گامهایش شاید در سواحل نیل مانده باشد و مسیری که به کوه طور منتهی می شود عطر
گیسوانش را در خود متمرکز کرده است که او گنجینه نهفته در هزارتوی آفریش نیست.
او شاهکار خلقت خداوند است که از ذهن های در خود خزیده رد می شود و آن ها را به سمت
هدف غایی هستی می برد. او نهایت دوست داشتن است که قلب ها را از اشتیاق سرربز
می کند.

خود به کمال رسیده است تا عقل ها با همسایگی اش پریارتر شوند. گوشهای از داش خداوند
است که داش را به اوج می رساند.
او وجود مذاوم نیکی هاست و معیار نیکنامی، که صلح از مشرق نامش سر بر می اورد و
شب های خفقان را کنار می زند نامی که در همه زبان های زنده دنیا با فضاحتی تمام
می درخشند.

باعظ حل ها ز